

Visantico Gisbert, prèmit 'Moniato 2018' al catalanisme gagá

Ricart G. Moya Andreu Torner

Hui, a las huit hores del 6 de giner, en la portá del diari progresiste Levante (ed. digital) llixc este anunci: «Empalme a cualquier edad – Cada mañana disuélvelo en agua. Los hombres alrededor de los 40 tienen que enterarse de esto...» (Levante, 06/01/2018); emotiu mensage del Día de Reixos als chiquets en el periódic ahon escriu nostre prèmit 'Moniato', veu polisémica que abanda de sust. present en cuentos¹ verts, es adj. profitós pera calificar a Vicent Gisbert Monzó, macip de pelea a sanc y foc front a, a... a la clochina de paella o l'allioli en chulles torraes.

En realitat, l'homenet del sombrero borsalí es subproducte naixcut raere de la Batalla de Valencia y l'agarrá del poder dels Puig, Oltra, Marzá, Fuset, Ribó y demás fels a l'extrema dreita catalanista, la que mos vol mordinyar dasta la *Vereda* del Reyne en Beniel. Mampresaris en dinés d'atres, han oferit pedrea de millons d'euros als mijos d'incomunicació y han femat el camp de les lletres tortes, aparegient huapos parolers de la galtà al dátil, com Vicent Gisbert Monzó, dadaiste de la semántica y sintaxis que, asobintet, arruixa brafaes pudentes en el periódic Levante (eixe que'n els anuncis de putes, junt a subvenciones de Marzá y Moni Oltra —per alló de l'ajuda al masclisme d'hostia cuartela y prostitució de chicones—, s'está fent d'or).

Vera image del bípèt Visantico, de mirá neta y en noblea. Ell asoletes ha aprenentut a escriurer cosetes difícils como *seva* o *dues*. Y no, no es que estiga *maganyós*, es la expresió astuta de qui aguarda a que'l plobe, agrait, li aplaudixca per eixos mantres que repetix una y atra vegá “*la brutalitat policial contra l'I-O és una de les violacions dels drets humans més destacades*” (Vicent Gisbert Monzó: Levante, 20 / 12/ 2017) Crec que l'asunt d'aquell que li feren estirar la cona per dur la bandera de Espanya, no li ha remogut la melsa a Visantico.

En “El Punxó”, Visantico mos sugerix damunt d'ahón li agrá fer de cos: la llengua valenciana. Sa primera víctima es 'punchó', sustantiu valenciá que'l fascisme del IEC y Pompeu Fabra condená a mort. Este melasio fuig de sa morfología, per no ser catalana, y es torca el forigol en els testimonis que, desde'l temps de les chapes, oferix l'africá sorda *ch*²:

“**punchó** de lletres (...) **punchons** de lletres” (DECLLC, VI, p.872; docs. valencians de 1459)

“dos argolletes y **punchó**, tot pera la porta” (Llibre de conte y rao, Benasal, s. XVIII)

“**Repunchó** alpi” (Cavanilles: Obs. Lib. IV, 1797)

“**punchó**: punzón” (BMV, Serrano Morales, ms. 6549, Diccionari valenciá, 1825)

“y se mou la contradansa de trabuc, **punchó** y garrot” (El Mole, 1 de juny 1855)

“un **punchó** en l'atra” (El Tio Cuc, 2^a ep., n° 57, Alacant, 1924)

“agarrar el **gayato** en **punchó**” (Perdiguer, R.: En Carnistoltes, 1928)

“cuan vullc cullirte, ¡chas!, **punchoná**” (Borrás: Perfums de la vida, 1928)

“el crevillaren a **punchonaes**” (El Colomí, 6 de febrer de 1841)

1 En valenciá tenim desde fa sigles esta morfología: “cuento del porch espi” (Milá, Lluís de: El Cortesano, 1561); “Deixes de cuentos y pase a la reixa” (Morla: Del torn de les Monches, c. 1650); “el cuento está acabat” (Serres y Valls, Miquel: Sacro novenario, 1669); “unes veus y cuentos que havien corregut” (A. M. Elda. Proc. Joseph Arnau, 1694), etc.

2 La documentació de *punchar*, *puncha*, *punchonet*, etc., es pot consultar en “Diccionari històric del valenciá modern - RICART GARCIA MOYA”. La ed. digital d'Otony 2017, debaes, en més de 3500 fulles, es l'actualisá.

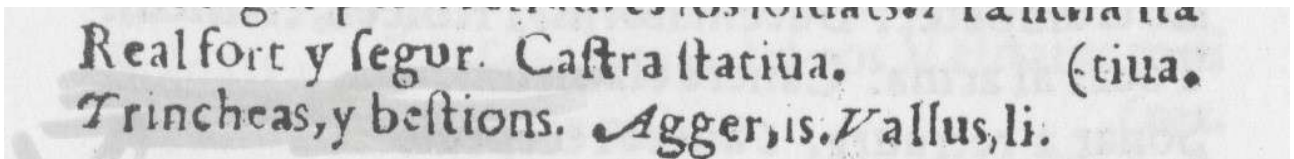
“un **punchonet**” (Martínez Ruiz, A.: Canyisaes, Monóver, 1910)

Les vulgaritats del botasequies denoten que vol ser més catalaniste que Puigdemont y més babós en l'expansionisme catalá que'l Ferreras de la Sexta. Lo pijor es que n'hian mestres fascistes que aprofiten lo escrit en catalá per el prémit 'Moniato' pera adotrinar³ chiquets valencians. Y es patétic vórer a Visantico, fardo de colesterol, fent coques d'aire enguiscant al llector del periódic puter en arengues “Dés de la trinxera”. No tenim ductes: de carchofa a charchofa, de llarc a llarc o de collita a collita (que tot vol dir lo mateix), no trobem a atre candidat millor pera'l Prémit Moniato 2018.

El premiat eixhibix el seu colaboracionisme escagarrusant veus com el posesiu catalá “seva”. ¡Ay, Visantico! T'asbares en porcatera d'hipocresía. Si fores nacionaliste de veritat, y no bresquiller nacionaniste en eixides de pallola, escriuríes 'trinchera' en valenciá; y si els carabases del diari puter te diuen panollo per fero, els envíes a pastar fanc junt a l'AVL, l'IEC, el Marzá de marres y la figasatia. No heu farás, clar; y pot ser que t'estigues riguent per créurer que 'trinchera' es castellanisme inventat per la Falange Tradicionalista de Joan Fuster y de las Jons. No, es un derivat del antiu fr. *tranchée*, o del it. *trincea*, encá que'l portugués *trincheira*, documentat en 1318, produixca un trencacaps cronològic. En valenciá, lo mateix que'n castellá, surgix en el Renaiximent:

“los pals de ques fa la **trinchea**” (sic) (Pou: Thesaurus, Valencia, 1575)

En -ch- etimològica del fr. *tranchée*, la veu valenciana es germana del anglés *trench*, port. *trincheira*, cast. *trinchera*:

El lletiniste catalá Pou, al viurer en Valencia y estudiar en sa Universitat, manté la morfología de “trinchea” (Thesaurus, Valencia, 1575), en -ch- etimològica. El neologisme aplegá per l'any 1500 a les romániques hispániques. Hui, els porritos del teatro expansioniste catalá, com el prémit 'Moniato 2018', heu repudien e introduixen el catalá “trinxera”. Els sindona lo mateix groc que vert, son colaboracionistes y van més tous que vaina (del lletí *vagīna*) de faba.

La paraula valenciana, arrailá, tingué derivats:

“**atrincherarse**” (Blay Arbuxech: Sermó de la Conquista, 1666, p. 9)

El sust. may pergué eixa -ch- que tant d'autoodi produix a Visantico:

“unes **trincheres** en quatre canons” (Orozco Sanz: Mambisos en Muchamel, Alacant, 1897)

En 1914 ampliá semantisme per l'aparició d'una roba de vestir militar, usá en les trincheres de la 1ª Guerra Mundial:

“pantaló tronera y **trinchera**” (Llibret Foguera Dr. Pascual Pérez, Alacant, 1930)

³ En valenciá tenim caiguda de velar -c-: “predicava /... en lo desert sa alta dotrina” (Sacro Monte Parnaso, 1687, p.157) “adotrinament, adotrinar...” (Escrig: Dicc. 1851), etc.

Dasta tenim jocs semàntics en la trinchera de vestir (*trench* de Burberry, que popularisá Humphrey Bogart), y la excavá en terra:

“el coll despasat y un desgarrany en la **trinchera**... ¿Ha estat en la guerra?.-¿No veus la **trinchera** desfeta?” (Sendín: *Ella, l'atra y...*, 1934)

Mira, Visantico, els valencians que s'anfrontaren al fascisme franquiste de veres, en 1938, usaven el valenciá 'trinchera'; encá que aixó no vos interessa a vosatros, estoretetes velletes del expansionisme catalá:

“en les **trincheres**” (¡Alacant!, *Ofensiva*, Boletín de la 18 Brigada Mixta, nº 42, 27 marzo de 1938)

¿Per qué fa Visantico estes vilees? Yo crec que, per lo matí, atraquinat de café en llet y malaenes, cavila qué pot escriurer pera ballar els nanos als del diari catalá y puter Levante. L'asquitós, sinse ficarse en un regat y “*des de la trinxera*” de sa casa, reproduix lo escoltat als ideólecs del Régim, especialment al trapalatrop Ferreras, que sempre está en alló de “la brutalidad policial, patatín, patatán”. Fugint d'esmorrellarse, Visantico heu repetix fet un rabut:

“ al govern espanyol per la manipulació... la brutalitat policial contra l'1-O és una de les violacions dels drets humans més destacades per l'ONG (Visantico: *El Punxò*, Levante, 20 dic. 2017)

En vivea d'aserpellot, Visantico agarra una frase d'atre cuansevol, com Harry Potter, y la fica en el traductor catalá del periódic puter, en este resultat:

“No importa el que hom és sinó on està” (Gisbert Monzó: *El Punxò*, 20 dic. 2017)

A Visantico, que aponat en la trinchera de sa casa escupix al valenciá y mos clava el catalá, li farà goig el prémit “Moniato 2018”. Norabona, y que seguixques fent l'alficós en el diari puter (encá que'l Informació d'Alacant t'oferix més cantitat y calitat de chinetes de 18 anys, generalment dutes a calbots y arraps). A lo millor, un sigle d'estos escriurás contra'l masclisme y la prostitució del diari Levante ¿Dius que no? Clar, els agrá més alló de «la brutalitat policial contra l'1-O és una de les violacions dels drets humans...». Pincho del “Punxò”, tens el cul amprat y les creílles en la gola.

He charrat en el meu Sent Vicent respecte a donarli el disputat prémit a Visantico; y m'ha dit que be. Aixina que, ara mateixa, li remitixc el moniato al diari Levante pera que'l director li hu done en ma, o li hu fique per... ahon preferixca.